

Hagen Hagensen: Mit spørgsmål sigter mod at skabe en rimelig ordning for de mange medborgere, der efter et langt livs gerning på grund af alder afstår deres virksomhed og opnår et vederlag for dennes goodwill. Efter den gældende lov om særlig indkomstskat skal der betales 30 pct. af det beløb, hvormed den særlige indkomst overstiger 1.000 kr., og disse 30 pct. kan ikke fradrages ved opgørelsen af den almindelige indkomst. Skatteyderen kan i stedet for at svare 30 pct. ufradragelig skat vælge at medregne sin såkaldte særlige indkomst i sin almindelige indkomst fordelt med $\frac{1}{3}$ i salgsåret og $\frac{1}{3}$ i hvert af de nærmest følgende to indkomstår. Så vidt lovreglerne.

Beskatning af goodwill begrundes med, at der er tale om et vederlag for virksomhedens fremtidige indtjening. Rent bortset fra at det kan være et spørgsmål, om det i almindelighed er et rigtigt grundlag for beskatning, gælder det i hvert fald ved afståelse af en virksomhed på grund af alder, at den, der afstår virksomheden, ikke har nogen særlig mulighed for en fremtidig indtjening fra denne. Der synes derfor ikke at være noget beskatningsgrundlag hos den, der fremover ikke vil få indkomst af virksomheden, når han må opgive denne. Derfor forekommer det ikke rimeligt at beskattede goodwill i sådanne tilfælde, og i hvert fald slet ikke når der ikke er sket afskrivning på en goodwill, som måtte være betalt, dengang virksomheden blev købt.

Jeg vender mig herefter til den anden del af mit spørgsmål, nemlig om den indflydelse, beskatning af goodwill kan få på opnåelsen af indtægtsbestemt folkepension, når skatteyderen har valgt at lade beskatningen foretage inden for den almindelige indkomst over en tre års periode. Er dette tilfældet, så fanger bordet, idet loven bestemmer, at valget af eller begæringen om beskatning over tre år skal ske senest samtidig med selvangivelsen for indkomståret, hvori salget er sket.

Den højtærede finansminister vil måske svare herpå, at denne del af spørgsmålet, nemlig vedrørende folkepensionen, ikke er hans område, og henvise besvarelsen heraf til den højtærede socialminister. Når jeg har stillet spørgsmålet til den højtærede finansminister, skyldes det, at der i en skrivelse fra socialministeriet af 27. februar

1960 er taget stilling til et sådant forhold. Skrivelsen er gengivet i Sogneråds-Tidende, nr. 5 for den 15. juni 1960, side 106, hvorfra jeg beder om den højtærede formands tilfaldelse til gengivelse af følgende:

„Under hensyn hertil må socialministeriet holde for, at såfremt modtageren af en sådan engangsindtægt vælger at få denne henregnet til sin almindelige skattepligtige indkomst med $\frac{1}{3}$ for det pågældende indkomstår og $\frac{1}{3}$ for hvert af de nærmest følgende 2 indkomstår, må den pågældende engangsindtægt på samme måde i de 3 år ligeledes medtages ved opgørelsen af hans indtægt i henseende til beregningen af hans folkepension. For så vidt der af engangsindtægten derimod svares den særlige indkomstskat på 30 pct., kan der ved pensionsberegningen bortses fra denne indtægt.“

Det vil heraf fremgå, at det nødvendigvis er loven om særlig indkomstskat, der må laves om, såfremt den højtærede finansministers kollega ikke vil lade sig nøje med en udtalelse fra finansministeren om, at der fremdeles foreligger en særlig indkomst, selv om skatteyderen og folkepensionsandrageren har valgt at lade denne særlige indkomst beskattes over den almindelige indkomst i en tre års periode.

Det forekommer mig at være ganske uden for lovens hensigt, at skatteyderen med det valg, han træffer i henhold til loven — og uden mulighed for at omgøre dette, efter at selvangivelsen er afgivet — kan komme ud for helt eller delvis at miste sin indtægtsbestemte folkepension for en tre års periode. Lovens adgang til at vælge er indført for at lette skattebyrden, og det har aldrig været meningen, at valget skulle have så alvorlige følger på det her påpegede område.

Finansministeren (Poul Hansen): Må jeg vedrørende den første del af det ærede medlems spørgsmål sige følgende:

Når man beskatter goodwill, beror det på, at ydelsen må betragtes som vederlag for den indsats, ejeren af virksomheden i løbet af sin besiddertid har gjort. Under hensyn til, at goodwill således som regel vil repræsentere indtægt indtjent igennem en årrække, har man fundet det rimeligt, at fortjenestelige goodwill ikke undergives den almindelige indkomstbeskatning, men beskattes som